

[Ebba Strange]

hænger jo meget nøje sammen, og det kunne være en løsning på problemet, at man fik nogle retsregler skrevet ned i forbindelse med den lovgivning. Det skulle der være mulighed for at nå, når tidsterminerne i det, vi beskæftiger os med, er, som de er.

Jeg er enig med hr. Hans Jørgen Jensen og andre, der har været inde på, at en del af problemet løses gennem samarbejdsaftaler mellem de ansatte og arbejdsgiverne. Det, som jeg synes er beklageligt, er, at vi i nogle offentlige forvaltninger oplever et demokrati, der er ringere, end vi oplever det i nogen privat virksomhed. Til trods for at vi påberåber os, at de offentlige myndigheder eller de offentlige institutioner og virksomheder er underlagt et demokratisk samfund, kan vi alligevel opleve en styring, en hakkeorden og nogle hierarkiske systemer med mundkurve, som faktisk trodser det, som nogen er udsat for i de private virksomheder. Det er ubehageligt, at det er sådan, og jeg mener, at offentligt ansatte gennem deres organisationer og de offentlige forvaltningschefer som arbejdsgivere burde være dem, der gik i spidsen med at udvikle demokratiet på arbejdspladsen. Hvis man fik et udviklet demokrati på de offentlige arbejdspladser, ville en del af problemet være løst derigennem. Så sagen har mange sider.

Jeg skal knytte et par bemærkninger til noget af det, ministeren og ordførerne har sagt. Med hensyn til justitsministerens bemærkning om, at der må gælde visse grænser af hensyn til den politiske beslutningsproces, kan jeg næsten ord til andet henholde mig til, hvad fru Margrete Auken sagde, nemlig at det bl.a. er af hensyn til den politiske beslutningsproces, vi gerne vil have åbnet op for de offentligt ansattes ytringsmuligheder. Vi mener, at den politiske beslutningsproces, uanset om den finder sted her i huset eller den finder sted i amterne og kommunerne, er afhængig af, at vi som folkevalgte får gode, grundige og solide oplysninger af de mennesker, der har forstand på det, og at det ikke kun er ministrene og forvaltningscheferne og borgmestrene, der får disse oplysninger. De må gives til alle os, der til syvende og sidst er medansvarlige for, at de politiske beslutninger bliver truffet på et så solidt grundlag som muligt.

Det er klart, som ministeren sagde, at der er visse offentligt ansatte, der må tie stille.

Det mener jeg også vi har taget hensyn til i de bemærkninger, vi har knyttet til forslaget, for det første ved at sige, at man udtaler sig på egne vegne. I samme øjeblik man udtaler sig på institutionens eller på ledelsens vegne, er man underlagt nogle begrænsninger. Men det er jo karakteristisk, at indgrebene mod ytringsfriheden kun træder i kraft, når man kritiserer. Der bliver aldrig skredet ind over for en ytring, der bare bakker op bag ledelsens synspunkter.

Ministeren var inde på, at det er en særlig opgave at præcisere tavshedspligten, og det er der også nogle af ordførerne der har været inde på. Ministeren meddelte samtidig, at han ikke kunne oplyse noget om, hvornår det tavshedspligtsudvalg, der sidder, bliver færdigt. Det er jeg lidt ked af. Jeg havde egentlig håbet på, at vi kunne få løftet sløret lidt for det i denne debat. Kunne vi dog ikke få bare et lille praj om, hvor længe det er meningen de skal arbejde endnu? Jeg har talt med ministeren om det før. Jeg ved godt, det er et stort arbejde, de er i gang med, men jeg synes, det er vigtigt, og det er især vigtigt, hvis dette folketing ikke vil lave lovgivning om offentligt ansattes ytringsfrihed. Så er det i hvert fald vigtigt, at vi får præciseret nogle af de andre ting, altså nogle samarbejdsregler, en nedbrydelse af ledelseshierarkiet, nogle tavshedspligtsbestemmelser, så ved vi, at dér går nogle begrænsninger. Så må vi vel efterhånden tro på, at når bortses fra det, har også offentligt ansatte en udbredt ytringsfrihed.

Jeg er glad for, at ministeren kunne sige, at regeringen stadig var indstillet på at udvide medarbejderindflydelsen. Det synes jeg er kolossalt vigtigt. Jeg synes også, det ville være kolossalt vigtigt, hvis der var større medarbejderindflydelse på røkerier, på afskedigelser, på den måde, man flytter personale på i visse situationer, også situationer, der har noget med ytringsfrihed at gøre.

Hr. Hans Jørgen Jensen tror jeg jeg har svaret. Det, jeg især hæftede mig ved, var udtalelsen om samarbejdsaftalerne. Selv om jeg ikke mener, at de helt overflødiggør en lovgivning, er jeg enig i, at en lang række problemer bør løses ad den vej.

Jeg skal lige sige til fru Agnete Laustsen, at det forslag, SF har fremsat, ikke er identisk med det, det radikale venstre fremsatte,